

— 'Εγώ ... ἡμάρτησα, καὶ μέγα εἶνε τὸ ἁμάρτημά μου, ἀδελφέ μου, ἀλλὰ τὰ τόσα δάκρυα, τὰ ὅποια ἔχουσα, εἶνε ἱκανὰ νὰ τὸ ἐξιλεώσωσιν.

— 'Αθλία! ἀπήντησεν ὁ δικηγόρος ἑξαλλος, δὲν γνωρίζεις εἰς ποίαν ἀτιμίαν ἐβύθισες τὸ ὄνομά σου;... κατηραμένη!...

— 'Ω! 'Ερνέστε, 'Ερνέστε! μὴ καταστήσης τὴν θέσιν μου φρικωδεστέραν. Ζητῶ συγγνώμην!

— 'Αλλῶ, ἀθλία, δὲν εἶσαι ἀξία συγγνώμης.

— Λοιπόν, εἶπεν, ἀποφασιστικῶς ἡ Μαρία, ἐὰν τὸ ἔγκλημά μου εἶνε τόσον μέγα, τότε ἐγκαταλείψω με εἰς τὸ πεπρωμένον μου, τὸ ὅποιον με ζητεῖ ὡς θύμ᾽ αὐτοῦ.

— Αὐρίον, ἀπεκρίνατο οὗτος, πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃς τὴν οἰκίαν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἠτίμασας. Ἀπὸ τοῦδε θὰ ἦσαι μόνη εἰς τὸν κόσμον· ὁ ἀδελφός σου παύει πλέον νὰ ὑπάρχῃ διὰ σέ.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησεν.

Ἡ Μαρία, μείνασα μόνη, ἔστρεψε περίεχτὸ βλέμμα ὡς παρὰ φῶν. Δάκρυ δὲν ἐφάνη εἰς τὰ ἀπεξηραμένα της βλέφαρα καὶ ὅταν μετὰ δύο ὥρας εἰσῆλθεν ἡ ὑπηρετρία Λουκία, εὗρεν αὐτὴν γονυπετὴν ἔτι. Ὡμοιάζε πρὸς τὴν μετανουοῦσαν Εὐαν.

Ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀγωνία της, ἐπετάχυνον τὴν ὥραν τοῦ τοκετοῦ. Ἰσχυρὸς πυρετὸς τὴν κατεβίβρωσεν· ἐπὶ τέλους μετὰ φρικωδῶν στεναγμῶν καὶ τρομερῶν σπασμῶν, ἔτεκε χαριέστατον θυγάτριον.

Ὅποταν ἡ Μαρία ἤλυσεν τὸ πρῶτον κλαυθμισμὸν τοῦ νεογνοῦ, τὸ πρόσωπόν της ἐξήστραψεν ἐκ χαρᾶς. Τί τὴν ἔμελλεν ἐὰν ὁ ἀδελφός της τὴν ἀπεδίωκε τῆς οἰκίας, ὅταν τῇ ἄφινε τὸν καρπὸν τοῦ ἔρωτός της; Ὁ Θεὸς λοιπόν δὲν προστατεύει τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, δὲν προφυλάσσει αὐτὰ τῶν καταγίδων, δὲν τὰ τρέφει;

— Θὰ ἴδῃς· ἔλεγε πρὸς τὴν παιδίσκην καταφιλοῦσα αὐτὴν, θὰ ἴδῃς· ὁ Θεὸς θὰ λάβῃ εὐσπλαχνίαν καὶ δι' ἡμᾶς.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐπανέκτησε τὰς δυνάμεις της καὶ μετὰ νέαν τοῦ ἀδελφοῦ της ἐπιπληξίν, ὥφειλε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν.

Τὰ δάκρυα τῆς ὑπηρετρίας ἦσαν ἀνεξάντλητα καὶ ὁ ἀποχωρισμὸς ἐκεῖνος ἦτο φρικώδης.

Συλλέξασα τὰ ὀλίγα της ἐνδύματα, ἡ Μαρία, καὶ ὀδυρομένη ἀπεχαιρέτισε τὴν μητρικὴν οἰκίαν, λαβοῦσα δὲ τὴν θυγάτρεα της εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, ἐπορεύθη εἰς τὸ κοιμητήριον. Ἐχυσεν ἐκεῖ πικρὰ δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς μητρός της· κατεφίλησε τὴν βεβρεγμένην γῆν καὶ ἀποκόψασα ἄνθος, ἔρριπεν αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον της, ὡς μόνον καὶ διαρκὲς ἐνθύμιον, καὶ εἶτα ἀνεχώρησεν.

Τέλος μετὰ πολλὰς κακουχίας ἐτοποθετήθη ὡς θαλαμηπόλος παρὰ τινι οἰκογενείᾳ ἐν Σιέννῃ. Δραστηρίᾳ κατὰ τὴν ἐργασίαν της, πιστῇ καὶ θαυμασίου χαρακτήρος, ἐπέσφηνεν ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι τὴν ἀγάπην τῶν κυρίων της. Πέντε παρῆλθον ἔτη, ἂν οὐχὶ εὐδαιμονίας, τοῦλάχιστον

χιστον ἡσυχου βίου. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐργασίαι της δὲν ἦσαν πολλαί, τῇ ἐναπέμενεν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, ὅπως ἐπιδιοθῇ εἰς τὴν ἀνατροφήν της θυγατρὸς της, ἥτις, ἐξαισίου οὐσα πνεύματος, ἐμάνθανε μετὰ ζέσεως πᾶν ὅ,τι ἡ μήτηρ τὴν ἐδίδασκεν.

Ἀλλὰ φεῦ! ἡ Μαρία ἐπέπεσε βρῆως ἀσθενείας. Αἱ μεγαλείτεραι τῶν φροντίδων τῇ ἐπέδαψιλευθήσαν, ἂν δ' ἡ ὑπαρξίς της ἐξησπλίσθη, ἔπαθεν ὁμως ἡ ὄρσις της.

Ἡ Μαρία ἦτο τυφλή!

Οἱ κύριοί της θὰ τὴν διετήρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ των, ἐὰν δυστυχῆματα δὲν τοὺς παρεκλούθουν, διότι ἐπιληφθέντες τῶν πολιτικῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ κτήματά των, ἅτινα καὶ ἐδημεύθησαν.

Τί πλέον ἠδύνατο ἡ δυστυχὴς Μαρία νὰ πράξῃ; Ἡ πενία καὶ οἱ κλαυθμοὶ ἦσαν τὰ ἐπίχειρα τοῦ ἐγκλήματός της. Διέμενεν ἐπ' ὀλίγον ἔτι ἐν Σιέννῃ, ἀλλ' αἰδουμένη νὰ τεῖνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὴν εὐσπλαχνικὴν τῶν διαβωτῶν, ἐν χώρᾳ ἔνθα ἅπαντες τὴν ἐγνωρίζον, ἀνεχώρησεν εἰς Φλωρεντίαν μετὰ τῆς μικρᾶς αὐτῆς Ἰουλιέττης.

Ἦτο συγκινητικὸν τῷ ὄντι θέαμα νὰ βλέπῃ τις τὴν δυστυχὴ ἀκόμματον ὀδηγουμένην ὑπὸ πενταετοῦς μόλις παιδίσκης, ἥτις ἔτεινε τοῖς διαβάταις τὴν χεῖρα καὶ με φωνὴν τρυφερὰν καὶ τρέμουσαν ἐζήτηε ἐλεημοσύνην λέγουσα:

— Κύριε, εὐσπλαγγισθῇτε τὴν δυστυχὴ μου μητέρα, ἡ ὁποία δὲν βλέπει.

Ἀλλ' ἐὰν τις τῇ ἔρριπτε νόμισμά τι, ἄλλος τὴν ἀπέπειπε μεθ' ὕβρεων, ὦν τὴν σημασίαν, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐννοήσῃ. Ἐπανελάμβανεν εἰς τὴν μητέρα της, κατασπαράσσουσα τοιοῦτοτρόπως τὴν εὐκίσθητον καρδίαν της.

Ταπεινοφροσύνη, ἐπίμονοι προσπάθειαι καὶ κόποι δι' αἵματῶν δακρύων μεμιγμένοι, ἦσαν ἡ καθημερινὴ τῆς περιπλανημένης ἐκείνης μικρᾶς οἰκογενεῖας τροφή. Ἡ Μαρία ἀποκαμουσα, ἀδυνατοῦσα δὲ νὰ ὑποφέρῃ τὴν καὶ τοῦ θανάτου ἔτι χειρότεραν ἐκείνην ζωὴν, αἰσθανομένη δὲ ἑαυτὴν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐξασθενοῦσαν, ἐσκέφθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Φιέζολε.

— 'Ω! ναί, ἔλεγε, θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν γλυκεῖάν μου πατρίδα! καὶ ἡ γῆ ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον ἀνέπνευσα, ἂς λάβῃ τὴν τελευταίαν πνοήν μου. Θὰ ὑπάρχω πρὸς τὸν ἀδελφόν μου, θὰ ριθῶ εἰς τοὺς πόδας του καὶ θὰ τοῦ εἰπῶ: «'Ερνέστε, δὲν εἶναι, ὅχι, δὲν εἶναι ἡ ἀδελφή σου, ἡ ὁποία σὲ ἐξορκίζει, εἶναι ἡ μήτηρ ἐγκαταλειμμένης κόρης, μία δυστυχὴς τυφλὴ ἡ ὁποία σοῦ ζητεῖ εὐσπλαχνίαν». Θὰ τῷ εἰπῶ, ὅτι ἔπαθον πολλὰ, ὅτι πολὺ ἔκλαυσα, ὥστε θὰ εἶμαι ἀξία, ἂν ὅχι τῆς συγχωρήσεώς σου, τοῦλάχιστον τῆς συμπαθείας σου.

Ταῦτα εἰπούσα, ἔλαβεν ἀποφασιστικῶς ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν μικρὰν Ἰουλιέτταν καὶ:

— Πηγαίνωμεν, τῇ εἶπε, πηγαίνωμεν εἰς Φιέζολε.

Ἀλλὰ μόλις προεχώρησεν ἡ δυστυ-

χὴς καὶ πάραυτα ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Ἡ ταλαίπωρος ἐνεθυμήθη ὅτι ἦτο ἤδη τυφλή. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ὁ Θεὸς εὐσπλαγγίσθη αὐτήν.

[Ἔπεται τὸ τέλος].

Β.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πολλοὺνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον» Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]

«Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι», λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.... Λεπ. 60 [70]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ρονσον-De-Terrail, τοῦ ὀγκώδους 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἑμμ. Γονζαλὲς..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βικτωρις Οὐγγώ, μετάφρασις 1. Καρασσούσα τόμοι 2)..... Δρ. 4 (4,30)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους..... Δρ. 4 [4,50]

«Ἑλληνικὴ» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου..... Δρ. 5 (5,30)

«Κωμῳδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

«Ὁ Γονζάλθης Κορδούβιος ἡ ἱερὰ ἀνάκτις», μυθιστορία..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Ἀνθρωπὸς τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου..... Δρ. 2 [2,20]

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερῶν, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [5,50]

«Ἡ Ναζὶ Μαριάνθη» μυθιστορία πρωτότυπον..... Δρ. 1,30 (1,50)

«Περὶ δὲ τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... Δρ. 1,70 (2)

«Ὁ Ἀρχὼν τοῦ Κόσμου», μυθιστορία εἰς 6 τόμους..... Δρ. 8 (9)

«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Ρομπήτης» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα..... Δρ. 4 (4,50)

«Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββά» μυθ. Δρ. 1,50 (1,60)

«Τυχὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... Δρ. 4 (4,10)

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάζου, δραχ. Δρ. 1,50 (1,60)

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἔθιμα Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδόσεις δευτέρα, ἀδελφ. τοῦ συγγραφέως, ἐν τῇ προσετῇ ἐν τέλει καὶ τὸ δῶρα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων». Τόμοι 2..... Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἑβραῖαι Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 2 [2,20]

«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3,30]

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... Δρ. 4 (4,20)

«Τὰ Ἀποκρυφὰ τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ..... Δρ. 3 (3,30)

«Ἡ Γυναικὶς τὰ Χαρτὰ καὶ τὸ Κράσι», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... Δρ. 1 [1,20]

Ποτήματα Γ. Γ. Τσακισιάνου Δρ. 3. (3,20)

Χρυσόδετα..... 4

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐαδὲ Μαριέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δρ. 1,50 [1,7]

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιῆς Σ. Ν. Βασιλειάδου..... 2 (2)